

Tento predmet som si zapísala, ako asi mnohí iní, na základe pozitívnych recenzií od spolužiakov. Mnohí spolužiaci si totiž zapisujú tento predmet už niekoľký semester za sebou. Audiocafé ma zaujalo asi aj preto, že audio bola pre mňa ešte veľmi málo preskúmaná oblasť a chcela som tomu dať šancu. Príjemne ma prekvapilo mnoho vecí a to ešte predtým, než sa vôbec pustil dokument. Miesto, kde sa odposluchy odohrávali, bolo ako stvorené na túto hodinu. Príjemná prostredie, mnoho skvelých ľudí a možnosť si k počúvaniu kúpiť aj nejaké občerstvenie vytvorilo úžasnú, uvoľnenú atmosféru, ktorá by sa ťažko navodzovala v školskom prostredí.

Išlo však najmä o samotné audio dokumenty. Tie boli perfektne napasované na tému „Svetlo a tma“. Ich výber ma trochu zaskočil, ale veľmi príjemne prekvapil. Boli to témy, ktoré sú v spoločnosti prítomné, bohužiaľ sa o nich niekedy hovorí málo a hlavne sú často tabuizované. Drogy, homosexualita, alkoholizmus, pohlavné choroby. Páči sa mi, že máme možnosť učiť sa a dozvedieť sa veci o aj náročnejších témach takýmto spôsobom a všetko sa to odohráva v rámci školy. Audio dokumenty tohto semestru považujem za dobre zvolené, aj keď niektoré ma prirodzene zaujali menej ako iné. Celý koncept vyjadrovania kontrastov, rozdielov svetla a tmy je podľa mňa výborne zvolený, za čo ďakujem našim študentským predchodcom. Tiež som ocenila možnosť diskutovať so samotnými autormi, hodina tak bola interaktívna a každý mal priestor dopýtať sa na otázky, ktoré mu neboli jasné, alebo na veci, ktoré ho osobne zaujímali.

Z tém ma asi najviac zajal audio dokument „Môj táta alkoholik“. Najmä asi preto, že mi táto téma nie je cudzia a vedela som sa do autora vcítiť. Aj keď z auditívneho hľadiska tento dokument nebol dokonalý, pre mňa bola téma taká silná, že mi to vôbec nevadilo. Bolo to veľmi autentické a bolo z toho naozaj cítiť, čo prežíva aj samotný otec, ale aj čím si kvôli tomu prechádzala rodina.

Veľmi dobre zvolená mi prišla tiež hneď téma úvodnej hodiny. S takýmto zážitkom naopak nemám žiadne skúsenosti a preto bolo pre mňa obohacujúce sa o tom dozvedieť. Myslím, že aj pre mnohých iných, pretože to je zážitok, ktorý si prežil málokto. Skvelým spracovaním od Brit Jensen som mala pocit, akoby som tam bola s Danom Moravcom - alebo skôr akoby som bola ním samotným. Aj niekomu, kto má v oblasti audia ešte tak málo skúseností ako ja, musí byť jasné, že je to špičková autorka a že sa vyzná v tom, čo robí. Myslím, že práve v tomto dokumente sa to dobre ukázalo, pretože predstaviť si niečo tak abstraktné ako bol tento zážitok vyžaduje skrátka kvalitné a detailné spracovanie. A tu sa opäť ukazuje výhoda audia, pretože si neviem predstaviť akoby vizuálne niekto spracoval, to čo sa deje človeku v hlave na drogách. Samozrejme, sú také filmy, ale páči sa mi, že audio dáva človeku priestor si ten obraz vytvoriť sám.

Neviem, či sa niekedy vo veľkom budem venovať auditívnej tvorbe, ale tento predmet rozhodne rozšíril môj záujem v tejto oblasti, začo som nesmierne vďačná. Keď človek zavrie oči v malom bare v Huse na provázku, za pár sekúnd sa vie preniesť niekam úplne inam. A myslím, že to je práve zázrak audio tvorby. Absencia obrazu človeku roztočí predstavivosť na plné obrátky a za zavretými očami prežíva skúsenosť spolu s protagonistom príbehu. V audiu je veľká sila a možnosť zapojiť vlastnú fantáziu a interpretáciu príbehu, ktorá je v audiovizuálnom diele daná dopredu. Mne osobne sa tento predmet veľmi páčil a určite by som ho odporučila aj ďalším

Timea Kováčová, 509818

študentom a to nie len tým, ktorý sa chce auditívnej tvorbe venovať profesionálne. Ak budem mať túto možnosť, najmä z časového hľadiska, určite si predmet zapíšem znovu.